

institution, det er også et spørgsmål om, hvor mange der rent faktisk er i det danske samfund.

Jeg er da selvfølgelig meget tilfreds med, at socialministeren sætter fokus på det her, og jeg vil selvfølgelig gerne bakke socialministeren op i alle de bestræbelser, der skal sikre, at de fremmede her i landet i højere grad fungerer på danske præmisser. Derfor vil jeg spørge socialministeren her til slut: Hvor mange mennesker mener socialministeren, det danske samfund kan absorbere hvert år? Altså, hvor mange kan vi nå at integrere på tilfredsstillende vis, så de fungerer på danske præmisser? Det er jo ikke lykkedes særlig godt indtil nu, og det siger socialministeren også i den B.T.-artikel, jeg henviste til før. Hvor mange mener socialministeren det er realistisk, man overhovedet kan integrere ud fra de præmisser, socialministeren selv sætter op?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Med hensyn til daginstitutionerne understreger jeg jo lige præcis, at det er andelen af alle børn med en anden etnisk baggrund, der er vokset, og ikke bare andelen af dem, der er i daginstitutioner. Der er altså flere forældre med en anden etnisk baggrund, der i dag sender deres børn i børnehaver, og det er faktisk en meget vigtig pointe.

Jeg mener ikke, man kan begynde at sætte tal på, hvor mange mennesker med en anden etnisk baggrund der kan være i et samfund. Hvor meget anderledes deres kultur er, og dermed også hvor meget mere krævende det kan være at lave integration, handler jo også om, hvilke lande de kommer fra. Det har vi jo også haft tydelige beviser for med de forskellige grupper, der er kommet til landet.

Jeg mener, der er en meget klar sammenhæng mellem det, jeg har peget på, vi skulle have været mere bevidst om på et tidligere tidspunkt, og så det, regeringen gør nu. Jeg mener faktisk, at vi gør alt det, der overhovedet kan lade sig gøre for at styrke en egentlig integration, nemlig at gøre de mennesker bekendt med dansk sprog, kultur og arbejde så tidligt som overhovedet muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 10

Gyda Kongsted (V):

Jeg vil spørge ministeren, om hun finder, at projekter og puljeordninger er den rette vej frem, når man skal integrere indvandrere i Danmark, og hvorledes ministeren vil sikre, at man ikke skader andre områder, f.eks. de ældre og de psykisk syge, eller sætter en bydel i gæld, når der skal uddeles projektmidler.

Når ministeren uddeler projektmidler, er der som regel medfinansiering med, og det har resulteret i, at Indre Nørrebro i dag har en gæld på 6 mio. kr., at personalenormeringen for de psykisk syge er nedsat til 0,4, hvor den burde være 1,4, og at hele ældrebefolkningen på Indre Nørrebro er sat på et ekstra hårdt sparekrav på 1,8 mio. kr.

Jeg vil spørge ministeren, om der er andre initiativer, ministeren kunne forstille sig at tage i brug for at få en ordentlig integration i Danmark. Indre Nørrebro har fra socialministeren modtaget millioner af kroner, og alligevel spørger bydelsrådsformanden stadig væk om flere penge. Er det den vej, vi skal?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg mener, det er en uskik, hvis man finansierer en større del af en række initiativer på det sociale område gennem puljer, og jeg mener, man godt kan sige, at i et vist omfang har vi brugt puljer mere, end det er ønskeligt. Men det kan man faktisk ikke klandre regeringen alene for, for det har i flere tilfælde været sådan, at også partier uden om regeringen har ønsket puljer på bestemte områder.

Der sidder i dag et udvalg med repræsentation fra flere ministerier og ser på, hvordan vi kan begrænse puljerne. Jeg mener selv, at puljer kan være et meget vigtigt instrument til at finde nye veje, og på den måde har det også fungeret meget positivt på mange områder. Men det kan selvfølgelig ikke være meningen, at regering og Folketing skal rende rundt og fungere som brandslukkere ved at give penge her og der og alle vegne, hvor der opstår forskellige problemer. Hvis vi skulle det, mener jeg, det er udtryk for, at lovgivningen ikke er god nok, og derfor mener jeg også, at det, vi skal se på, er, at hvis der ikke er tilfredsstillende tilbud til borgerne, der kan løse f.eks. de problemer, der har været på Nørrebro, må man se på, hvordan man på anden vis generelt set kan sikre kvaliteten i de tilbud, vi giver borgerne. Det er ikke så nemt,